

Εορτάζει ο Άγιος Νικόλαος Πλανάς

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε στη νήσο Νάξο τῶν Κυκλάδων τὸ ἔτος 1851 μ.Χ., ἀπὸ τὸν Ἰωάννη καὶ τὴν Αὐγουστίνα, τὸ γένος Μελισουργοῦ. Οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς του τὸν ἀνέθρεψαν μὲ παιδεία καὶ νοουθεσία Κυρίου.

Ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία ἐξέφρασε τὴν ἔφεση καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερά. Ἦταν φιλακόλουθος καὶ διακονοῦσε πάντοτε στὸ ἱερὸ τὸν παπποῦ του ἱερέα Γεώργιο Μελισουργό. Προορισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ γίνει λειτουργὸς τῶν ἁγίων μυστηρίων Αὐτοῦ μετεῖχε ἀδιάλειπτα στὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μὲ νηστεία, προσευχὴ καὶ ἀγρυπνία.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του ἦλθε μὲ τὴν μητέρα του καὶ τὴν ἀδελφή του στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔγινε προστάτης αὐτῶν. Νυμφεύθηκε, χήρεψε ὅμως νωρίς. Ἡ πρεσβυτέρα του ἀπεβίωσε μόλις γεννήθηκε τὸ παιδί τους, ὁ Γιαννάκης, ποὺ τὸ μεγάλωσε μόνος.

Ο Κύριος δὲν βράδυνε νὰ τὸν ἀναδείξει λειτουργὸ τῆς Ἐκκλησίας του καὶ τὸν κατέστησε εὐθετο καὶ εὐχρηστο στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Χειροτονεῖται διάκονος στὶς 28 Ἰουλίου 1879, στὸ ναὸ Μεταμορφώσεως τῆς Πλάκας καὶ μετὰ ἀπὸ πέντε χρόνια, στὶς 2 Μαρτίου 1884, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος στὸ ταπεινὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Ἐλισσαίου, στὸ Μοναστηράκι.

Διακονεῖ στὸ ἱερὸ θυσιαστήριο ἐπὶ πενήντα χρόνια περίπου (1884 – 1932), στοὺς

ναούς καὶ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, κοντὰ στὸν Ἰλισσὸ ποταμὸ καὶ τῆς ἀκόμη φτωχότερης καὶ ἀπόμερης τότε ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τοῦ λεγόμενου «Κυνηγοῦ», στὴ σημερινὴ ὁδὸ Βουλιαγμένης.

Διακρίθηκε ὡς ὁ λειτουργικότερος ἱερεὺς, ἄνθρωπος προσευχῆς, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ὑπῆρξε καὶ ἀναδείχθηκε συνεχῆς διακονία τοῦ Θυσιαστηρίου. Ἀπὸ «φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός» παρέμενε στὸ ναό. Ἦταν ἀφιλάργυρος κατὰ τὸν τρόπο καὶ πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσύνης. Τοῦ ἀρκοῦσε γιὰ τροφὴ λίγο ψωμὶ καὶ λίγα χόρτα, τὰ ὁποῖα συνέλεγε ὁ ἴδιος καί, κάποιες φορές, λίγο γάλα ποὺ τοῦ πρόσφεραν βοσκοὶ στὴν ἐρημικὴ τότε περιοχὴ τῆς ἐνορίας του.

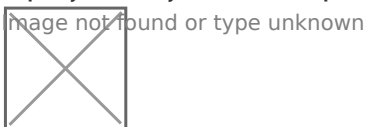
Ἀλησμόνητες παρέμειναν οἱ ἀγρυπνίες τὶς ὁποῖες τελοῦσε στὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἑλισσαίου Ἀθηνῶν. Ἀναφέρονται καὶ μαρτυρίες παιδιῶν, ὅτι τὸν ἔβλεπαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας μεταρσιωμένο νὰ στέκεται ὑπεράνω τῆς γῆς. Μαρτυρίες δὲ περιφανῶν λογίων, ὅπως τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη καὶ Ἀλέξανδρου Μωραϊτίδη, ποὺ ἔψαλλαν στὶς ἀγρυπνίες τὶς ὁποῖες τελοῦσε, ἐξαίρουν τὴν σπάνια καὶ ἀγία ἱερατικὴ αὐτοῦ προσωπικότητα.

Ὁ παπα-Νικόλας, ὁ λεγόμενος «ἀπλοῦς», ζοῦσε μέσα στὴν χαρὰ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τὴν ὁποία τελοῦσε ἀνελλιπῶς κάθε ἡμέρα, ὅπως τὴν ὀρίζαν οἱ λειτουργικοὶ κανόνες καὶ τὴν παρέτεινε ἐπὶ πολλὰς ὥρες, γιὰ νὰ ἔχει τὴν πνευματικὴ τῆς ἀπόλαυση.

Πάντα ἀνταποκρινόταν στὸ γνήσιο Ὁρθόδοξο φρόνημα καὶ τελοῦσε πανηγυρικὰ τὸ Μυστήριον τῆς ἐλεύσεως καὶ παρουσίας τοῦ Ἀναστημένου Κυρίου, ποὺ ἀποκαλύπτει τὸν ἑαυτό Του ὅπως τότε στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο. Ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως, ποὺ βρίσκεται στὴν καρδιὰ τῆς Εὐχαριστίας, γινόταν ὄντολογικὴ ἀναψυχὴ καὶ ἀγαλλίαση στὸν φλεγόμενο ἀπὸ θεία Ἀγάπη Γέροντα. Ἡ μέθεξή του στὴν πασχάλια χαρὰ τὸν συνέπαιρνε. Δὲν ἦταν γι' αὐτὸν ἓνα ἀπλὸ ἐφημερικὸ καθῆκον.

Πρόφασιν ἦταν τὸ ἐπὶ ὥρες παρατεινόμενο μνημόσυνο τῶν ζωντανῶν καὶ τῶν κοιμηθέντων, ἀπὸ τὸν ὄγκο τῶν σημειωμάτων ποὺ κρατοῦσε πάντα σὲ ἓνα δισκάκι. Στὴν πραγματικότητά δὲν ἤθελε νὰ διακόψει ποτὲ τὴν χαρὰ τῆς Τράπεζας τῆς Εὐχαριστίας, τῇ θεᾷ τοῦ Ἀναστημένου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἀείμνηστος Γέροντας, ἀφοῦ ἔφθασε στὰ 82 τοῦ χρόνια καὶ ἔδωσε πρωτοφανὴ στὸν αἰῶνα μας μαρτυρία οὐρανίων χαρισμάτων, ὁσιότητος, ταπεινώσεως, ἀπλότητος, διακρίσεως, ἐλεημοσύνης, ἀσκήσεως καὶ κατὰ Θεὸν σοφίας, ἀφοῦ στάθηκε ὁ μοναδικὸς προστάτης χιλιάδων ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν καὶ ἔφθασε σὲ ὕψος Θείας τελειότητος, κοιμήθηκε ὁσίως μὲ εἰρήνη τὸ ἔτος 1932 μ.Χ.

Στις 29 Αυγούστου του 1992, τὰ ιερώτατα καὶ θαυματουργὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανὰ τοποθετήθηκαν σὲ ἀσημένια λάρνακα, ποὺ σήμερὰ βρίσκεται

στο δεξιό κλίτος του Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννη του Κυνηγού.

Η Αγία μας Εκκλησία ανεκήρυξε και επισήμως ως άγιο τον Άγιο Νικόλαο τον Πλανά κατά την 135η Συνοδική Περίοδο (1991 - 1992 μ.Χ.) του Πανσέπτου Οικουμενικού Πατριαρχείου, με εισήγηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Νικοδήμου, και βεβαίως με την φροντίδα του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ.κ. Αμβροσίου.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερέως Νικολάου τοῦ Πλανᾶ, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τιμᾶται κατὰ τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ Μαρτίου, διὰ μετεθέσεως ἐκ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τᾶς τοῦ πλάνου παγίδας ἐκφυγῶν, ἱερώτατε, ἀπλανῶς ἐπορεύθης διὰ βίου, πατὴρ ἡμῶν, Νικόλαε ἀοίδιμε Πλανᾶ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις, ἱεουργῶν ὁσίως τῷ Κυρίῳ σου. Ὅνπερ καθικετεύων ἐκτενῶς, Νάξιον ἱεράτευμα, πρέσβευε δωρηθῆναι καὶ ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς. Εἰς τοὺς ὅρους μετεμορφώθης.

Εν παντί ἐθνει, καιρῷ καὶ χρόνῳ Θεὸς ἀμάρτυρον οὐκ ἀφήκεν Αὐτοῦ τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν θειότητα· τοὺς δε ὄντας ἁγίους ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ καὶ Πλανάν τον Νικόλαον ἐδόξασε· καὶ ἡμῖν ἐδωρήσατο πρεσβευτήν, πατέρα καὶ θερμόν ἐν ἀνάγκαις ἀντιλήπτορα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, τοῦ Προδρόμου δούλος πιστός, των ἀγρυπνιῶν τε ὁ ἐργάτης ὁ θαυμαστός, χαίροις, ἐκκλησίας προφήτου Ελισσαίου τὸ σέμνωμα καὶ δόξα, πάτερ Νικόλαε!